

jih ne bili pomirili frančiškani. — Žal, da je zločinec Avstrijanec, Dalmatinec, po imenu Jurič. Oblast ga je zgrabila še isto noč in dela v zapor. Rusovski konzul ga je hotel rešiti, a ni mogel. Kaznovala ga bo pravica. Toda lahko rečemo, da izvira ta zločin iz hujskanja in sovraštva proti katoličanom, katerim hočejo razkolniki pobrati poslednjo trohico pravice. Vidi se tudi tukaj, da se razkolniki odlikujejo v nestrpnosti in sovražnosti do katoličanov, zakaj to so vcepili gotovo Juriču v glavo v toliki meri, da so ga pripravili do zločinstva.

Zdi se mi, da se bode v Betlehemu morda v kratkem premenilo še mnogo. V takih raz-

merah ni obstanka ali bo šlo katoličanom na bolje ali na slabše. Upajmo, da pojde na bolje, kakor se katoličanom tudi drugod obrača na bolje.

O Betlehem, Davidovo mesto, bodi ti sreča mila in varuj te zla nebeški tvoj rojak Jezus!

A ne pozabimo Kristijana Pajerja! Zgodaj zjutraj na sveti dan mu je pripeljal Arabec osla, frančiškani pa so mu napolnili žepe z raznimi dobrotami. To ga pa ni zaviralo, da bi se zopet ne oglasil v grškem samotanu sv. Elije, češ, dobra je pijača, ali kar se dobi za god in za sveti dan.

(Dalje.)

Književnost.

Slovenska književnost.

Pomladni glasi posvečeni slovenski mladini. IV. Uredil Ivan Štrukelj. Založili sotrudniki. V Ljubljani 1894. Tiskala „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani. 12°. Str. 143. Cena nevezanemu zvezku 25 kr., trdovezanemu 35 kr. — Zopet so se začeli „Pomladni glasi“ uprav v pomladnem času; njih glasovi odmevajo krepkeje in mileje nego kdaj, zato ti pa tudi vzbujajo čustva, da boš bral z veseljem spis za spisom in končaje pritegneš: dolgo mi ni nobena knjiga tako prijala kakor le-ta.

Vsebinska in razdelitev 4. zvezka je podobna prednikom. Spisi so: „Baron Ivan Vajkart Valvasor“ (1—21). Sp. Evgen Lampe. Zelo poljudno in jasno nam piše pisec Valvasorjevo življenje in njegove zasluge. Spremlja ga v šolo, na potovanje, na bojno polje, opisuje kot učenjaka in pisatelja. Sem in tje so pa v pripovedovanje zasejane kratke opazke in vspešne opomini, ki se kaj lepo prilegajo mladinski knjigi. Na čelu knjige se nahaja Valvasorjeva slika (iz „Dom in Svet“-a). — „Bela kača“ (Narodna pripovedka za deco.) F. S. Finžgar. (22—27) V pesniški obliki nam pripoveduje o grajščaku Vitoglavu, hčerki Dragojili in njeni hudobni mačehi Krasi,

o menihi,
Ki je bival v koči tih,
In o grajski ženi hudi,
Ter o Pustemgradu tudi,
Ki sedaj je podrtija,
Kjer se solnči bela zmija.

— „Hudi dnevi“ (28—46). J. Štrukelj. Zgovorno, mikavno in najivno pripoveduje pisec o Krajanovi družini, ki jo je zadela nesreča za nesrečo, dokler niso prisijali lepši dnevi. — „Pastir“ (48—79) F. S. Finžgar. Tako je naslovljena povest o najdenčku in njegovem varihu, milosrčnem ovčarju Rókici, ki skrbi prav očetovski za malega Izidorja, dokler se ne oglasi pravi oče v veliko žalost kruš-

nega očeta. Pripovedovanje je zanimivo in prijetno, konec je nekoliko prebajen. Otroci res radi beró o zakladih (deus ex machina), in utegne se pripetiti kaj podobnega v življenju, a kar je izredno, ni predmet poeziji, ki zahteva v prvi vrsti verjetnost. — „Materina luč“ (81—100). J. Jerše. Na divnem Bledu smo. Tu se vrši žalostna povest o barcnovi hčerki Angeli. Pisu se je posrečilo, da vzbuja sočutje za svoje junake. Sanjam pa ne pripisujemo toliko pomena, kakor on, saj sanje so laž, a Bog je istina. — „Pri bučah“, (102—112). J. Štrukelj. Pisatelj je pokazal, da se dá tudi o bučah kaj zanimivega povedati, če ima človek le mnogo pečká v buči (z ozirom na str. 106).

Med posamezne pripovedne spise so vpletene štiri lirčne pesmi, namreč: „Materina pesem“ in „Poslanka“, zložil M. Prelesnik, „Pomni“, zložil Volc in „Najlepši dan življenja“ F. Neubauer. Vse pesmice se beró gladko. — Knjižico končuje igrokaz v treh dejanjih: „Od hiše!“ Spisal Josip Volc. (113—143). Slučajno smo malo prej brali nemški igrokaz s podobno vsebino: „Der Schutzgeist“ v knjigi: Hauskomödien für die Jugend, A. v. Krane. Reči moramo, da nam je „Od hiše!“ mnogo bolj všeč od nemškega, ker je vse naravno, umevno in verjetno, razven onih usodnih pet let (str. 129) in da Vid tako pozno zvé dogodbo o Logarjevi družini (115), kar sicer spisa nič ne moti. Igrokaz je živ, dejanje izvira iz dejanja, dokler se zamotek ne reši s tem, da premagata pravica in resnica. — V vsi knjigi se nahaja čista slovenščina, jednotna pisava. Oblika dela čast „Katoliški tiskarni.“ Knjižici želimo obilo uspeha.

V. S.

Salve Regina ali razlaganje molitve Češčena bodi Kraljica za Šmarnično opravilo. Spisal Jožef Kerčon, duhovnik ljubljanske škofije. Z dovoljenjem preč. knezoškofijstva ljubljanskega. V Ljubljani, 1894. Založila „Katol. Bukvarna“. Natisnila „Katoliška Tiskarna“. 16°. Str. 318. Cena v pol usnju